

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 września 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie V Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Pałczak

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniach: 16.11.2017r., 30.01.2018r., 05.04.2018r., 14.06.2018r., 27.09.2018r.

sprawy

A. B. córki W. i I.

urodzonej (...) w D.

oskarżonej o to, że:

w dniu 05.06.2017r. podczas zebrania członków Wspólnoty Mieszkaniowej K. 1 i O. 4-10 w S. w obecności około 20 osób dokonała pomówienia w stosunku do J. K.mówiąc, że działał w mafijnej grupie przestępczej i oszustwem wyłudził mieszkanie narażając w ten sposób na szwank dobre imię J. K., który jest członkiem powyższej wspólnoty mieszkaniowej, w której działa od kilkadziesiąt lat oraz jest przewodniczącym organizacji związkowej oraz udziela się w różnych innych gremiach społecznych, również poniżając go w powyższy sposób oraz narażając na utratę zaufania społecznego potrzebnego aby działać w powyższych organizacjach i być wybieranym w nich na funkcje,

tj. o czyn z art. 212 § 1 kk

I. uznaje oskarżoną A. B. za winną popełnienia zarzuconego jej czynu i za przestępstwo to na podstawie art. 212 § 1 kk wymierza oskarżonej karę grzywny wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda;

II. na podstawie art. 628 pkt.1 kpk zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu oraz na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

VK 528/17

UZASADNIENIE

W dniu 5 czerwca 2017 roku miało miejsce zebranie Wspólnoty Mieszkaniowej K. 1, O. 4-10 w S., w której uczestniczyło 19 osób. W zebraniu wspólnoty mieszkaniowej uczestniczył również oskarżyciel prywatny J. K.. W trakcie trwania zebrania przysła oskarżona A. B., która podczas wystąpienia w obecności członków wspólnoty zarzuciła oskarżycielowi prywatnemu, iż na skutek bezprawnych działań nabył mieszkanie należące do K. S., a wcześniej do I. S.. Oskarżona formułując powyższe zarzuty powiedziała wprost, iż oskarżyciel prywatny działa w mafijnej grupie przestępczej i oszustwem wyłudził mieszkanie. Tego samego dnia K. S. złożył w Prokuraturze Rejonowej S.-N. w S. zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przez J. K..

dowód: - zeznania świadka J. K.k.37-38

- zeznania świadka J. P. k.58-59
- zeznania świadka G. K. k. 59
- zeznania świadka M. M. k.59
- lista obecności na zebraniu Wspólnoty k.54-56
- zawiadomienie o przestępstwie k. 85-87

Oskarżona nie była w przeszłości karana.

dowód: - dane o karalności k. 39, 80

W toku postępowania oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Potwierdziła swój udział w zebraniu wspólnoty mieszkaniowej w dniu 5 czerwca 2017 roku oraz to, że zabierała głos podczas tego zebrania formułując zarzuty niezgodnego z prawem zachowania oskarżonego dotyczącego przejęcia przez niego mieszkania K. S.. Jednocześnie zaprzeczyła aby powiedziała podczas zebrania, iż oskarżyciel działa w mafijnej grupie przestępczej i oszustwem wyłudził mieszkanie. (wyjaśnienia oskarżonej k. 28-30, 34-36).

Wyjaśnienia oskarżonej w zakresie w jakim wskazała ona, iż nie powiedziała podczas zebrania Wspólnoty Mieszkaniowej, iż J. K. oszustwem wyłudził mieszkanie oraz działa w mafijnej grupie przestępczej nie są wiarygodne, gdyż pozostają w sprzeczności z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie. Celem ustalenia czy takie słowa podczas zebrania wspólnoty padły sąd przesłuchał większość jego uczestników. Spośród przesłuchanych świadków J. P., G. K. i M. M. potwierdzili, iż takie słowa ze strony oskarżonej padły. Pozostali świadkowie przesłuchani w sprawie wprawdzie nie potwierdzili, iż takie słowa oskarżona wypowiedziała jednak, ich zeznania w tym zakresie nie są stanowcze i konsekwentne. Świadkowie ci bowiem nie stwierdzili stanowczo, iż oskarżona nie wypowiedziała słów będących pomówieniem tylko wskazali w swoich zeznaniach bądź że takiego faktu nie pamiętają bądź że takich słów nie słyszeli. Przy czym H. G. potwierdziła, iż ze strony oskarżonej padły jakieś ostre słowa, a W. K. zeznała, iż oskarżona mówiła, iż J. K. oszukał wspólnotę, o tym że działa w mafii oskarżona nie miała mówić ale że J. K. ma kontakt z osobami działającymi w mafii. Natomiast I. H. zeznała, iż z kontekstu tego co mówiła oskarżona wynikało, iż J. K. działa w grupie przestępczej. Mając na uwadze taką treść zeznań świadków sąd doszedł do przekonania, iż słowa o mafijnej działalności oskarżyciela i oszukańczym wyłudzeniu mieszkania ze strony oskarżonej podczas zebrania wspólnoty faktycznie padły. Wypowiedzenie tych słów było konsekwencją istniejącego konfliktu i oskarżeń formułowanych przez oskarżoną pod adresem oskarżyciela. Oskarżona przysłała na zebranie w tym celu aby zarzuty te wyartykułować. Przy czym jak wynika z zeznań świadków jej wypowiedzieć była bardzo emocjonalna i krzykliwa. Jest logicznym, iż będąc w takich emocjach oskarżona mogła wypowiedzieć słowa wskazane w zarzucie aktu oskarżenia, tym bardziej, iż w rzeczywistości zarzucała oskarżycielowi popełnienie oszustwa o czym świadczy złożone jeszcze tego samego dnia do Prokuratury zawiadomienie o przestępstwie, którego treść pomimo formalnego podpisania jej przez K. S. najprawdopodobniej została zredagowana przez oskarżoną.

Oskarżona w miejscu publicznym, w obecności kilkunastu osób powiedziała, iż oskarżyciel prywatny działa w mafijnej grupie przestępczej i oszustwem wyłudził mieszkanie. Takie słowa stanowią bez wątpienia pomówienie o takie postępowanie, które mogło poniżyć oskarżyciela w opinii pozostałych członków w spółnoty i narazić go na utratę zaufania potrzebnego do pełnienia funkcji we wspólnocie oraz w innych miejscach aktywności społecznej oskarżyciela prywatnego. Z przeprowadzonych przez sąd dowodów nie wynika również aby zarzut uczyniony publicznie przez oskarżoną pod adresem oskarżyciela prywatnego był prawdziwy. W tym zakresie na skutek zawiadomienia o przestępstwie złożonym przez K. S. Prokuratura prowadzi postępowanie przygotowawcze, w toku, którego do tej pory oskarżycielowi prywatnemu żadne zarzuty nie zostały przedstawione. Oskarżona wprawdzie ma prawo do swojej opinii na temat uczciwości J. K. i w przypadku posiadania wiedzy o jego przestępczym zachowaniu inicjować wszczęcie przeciwko niemu postępowania karnego, jednakże rozgłaszanie w miejscach publicznych o czyjejs przestępczej

działalności zanim informacje te zostaną zweryfikowane przez organy Wymiaru Sprawiedliwości należy uznać za przedwczesne i wyczerpujące znamiona przestępstwa z art. 212 § 1 kk.

Przy wymiarze kary sąd miał na względzie ewentualne szkody jakie z powodu słów wypowiedzianych przez oskarżoną poniósł oskarżyciel prywatny. W tym zakresie oskarżyciel nie przedstawił sądowi żadnego dowodu, tak więc należało uznać, iż słowa oskarżonej nie spowodowały utraty zaufania do niego jako działacza społecznego a jedynie na utratę takiego zaufania naraziły. Okoliczność tą należało policzyć na korzyść oskarżonej przy wymiarze kary jak również fakt, iż będąc przeświadczona o przestępczej działalności J. K. oskarżona wypowiedziała słowa będące pomówieniem w dobrej wierze, w obronie nie własnego interesu ale interesu innej osoby to jest K. S.. Na korzyść oskarżonej przemawia również dotychczasowe życie oskarżonej, a w szczególności jej dotychczasowa niekaralność.

Uwzględniając powyższe kara grzywny, w wysokości ustalonej przez sąd będzie karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonej i społecznej szkodliwości jej czynu. Kara tego rodzaju i w tej wysokości powinna być wystarczająca dla realizacji celów kary tak w zakresie oddziaływania na oskarżoną jak i w zakresie prewencji ogólnej.

Zgodnie z wynikami procesu sąd obciążył oskarżoną kosztami poniesionymi przez oskarżyciela prywatnego, w tym należną opłatą.